

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 349. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald04val-shoot-idm139761559605888/facsimile.pdf> (tilgået 22. oktober 2021)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

HENRIK

Just ham — Troe mig, vi har de klareste Beviis herom!

LUCIE

5 De klareste Beviis! — Det skal jeg fortælle min Jomfrue — Det bliver best, at de selv komme til Ords sammen, saa vil hcele Sagen snart oplyses —

(Hun gaar.)

HENRIK

10 Ja oplyses — Gjør Jomfrue Leonore det ved min Herre, saa er det langt rimeligere, at Lucie kan gjøre det ved mig — Og kan Lucie gjøre det ved mig, førend vi faae hinanden — Hvad kan hun ikke da gjøre siden? — Hu min Pande! — Ney Henrik, 15 betænk dig vel, førend du gjør noget, som du ikke kan gjøre om, naar det fortryder dig! — Men skal jeg af en blot Frygt, som maaskee er ubillig, maaskee taabelig, berøve mig selv dette Livs største Lyksalighed — Den søde Fornøycelse, at bliive kaldt 20 Papa? — Skal jeg lade Henrikkernes Stamme døe ud? — og blive en Pebersvend?

TREDIE OPTRIN

LEANDER OG HENRIK

LEANDER

25 Henrik!

HENRIK

Herre!

LEANDER

Blæk! — Pen! — Papir! — Skriverbord! — Ney 30 Leonore, dersom du troer det, saa gjør du mig Uret — Ha! — Før briste dette Hjerte, førend det agter min Lyksalighed høyere, end din! — Du elsker ham — Han fortjener dig — det er en ædel, en retskaffen Mand, og nu, han snart vil faae afkastet sit haanlige Aag — (til Henrik) Det Portrait, 35 Huusholdersken viiste dig, er dog virkelig Leonores? — Du har dog ikke taget Feyl?

HENRIK

Jeg har jo sagt Herren, at det var det samme,

som Jomfrue Leonore engang lod ham see, og som han fandt saa ligt — Et lildet Oval-Portrait, malet paa Elfenbeen, af Høyer

LEANDER

Ha! — Det er ait for klart! — Jeg kiender min 5
Oncle — Han kan aldrig have taget det selv — Hun
maa nødvendig have givet ham det — Og desfor-
uden begges øyensynlige Forvirring — Aha! Gru-
somme, alt for grusomme Forestilling! — Jeg skal
miste min Leonore — og en anden — Men det er 10
afgjort — ævig, ævig er det besluttet over mig —
min Dom er afsagt af Himmelen og af Leonore —
og jeg — Ha! om den og kunde forandres, saa skal
dog min Fortvivlelse giøre den uryggelig — Ha!
jeg maatte gaae fra Viddet — Er du færdig, Henrik? 15

HENRIK

Alting er i Orden

LEANDER

Velan! — Hun skal da faae at see, om — (Han sø-
ter sig ned at skrive, og repeterer af og til noget af det, han har skrevet — Iald- 20
lertid seer Henrik medlidende paa ham, sukker halv søgte for sig selv, ryster
Hovedet og sukker) fortvivlet Hierte — saa lykkelig i —
(til Henrik) Stakkels Henrik, hvem staaer du, og sukker
over? (bliver ved at skrive) — at de elsker ham — dres
ulyksaligste Leander — 25

(Han tager Blækhornet)

HENRIK

(springer til og holder ham paa Armen)

Hey! — Det er jo Blækhornet, Herre. See der er
Sandbøssen 30

LEANDER

(i det han strøer Sand paa Brevet og falder det sammen)

Saa! — nu er det ude — o Himmel! — ude for
ævig! — Gaae til hende med Brevet, Henrik! —
(han staaer op) — og dersom hun skulde spørge dig — 35
hvorledes jeg er tilmode — saa skal du kun sige —
at jeg er ganske — ganske roelig

HENRIK

(i det han tager imod Brevet)

Ja det kan hun nok see selv — Men Herre, Brevet 40
har jo ingen Paaskrift, ey heller er det forsejlet

LEANDER

Det er sandt — Giv hid!

(Han tager Brevet tilbage)

HENRIK

5 Men var det ikke got, at Herren læste det igiennem først? — Hans Tanker ere saa adspredte —
(for sig og Leander) — hvem veed om jeg ikke ogsaa kom til at staae i Brevet

LEANDER

10 Nu da! (han læser)

»Grusomme Leonore!

»Det er af et oprigtigt fortvivlet Hierte, at jeg inderlig glædes over deres nye Lyksalighed — Jeg holder det virkelig for en Lyksalighed i al min
 15 »Ulyksalighed, at de har været saa lykkelig i, saa lykkelig i, at vælge deres nye Mand — Han besidder, foruden Retsindighed, og en ædel Character, den store Fortieneste, at de elsker ham —
 »Deyligste, ævig elskte Troeløse, had mig kun,
 20 »men glem ikke den, som snart, snart glemmer den Lyksalighed, som han engang har nydt hos

»Deres

»ulyksaligste Leander!»

Hvorledes har jeg kundt skrive dette forvirrede

25 Tøy! — Ah! Jeg har ingen Samling, og veed ey selv, hvad jeg gjør, eller ikke gjør — Jeg kommer til at skrive Brevet om igjen

(Han sætter sig, og begynder at skrive)

HENRIK

30 Der er min Troe, Magisteren

FIERDE OPTRIN

MAGISTER TRÆKNUB, LEANDER OG HENRIK

TRÆKNUB

(med et Papir i Haanden)

35 Jeg kommer, min Mecoenas — O et præsidium & dulce decus meum!

LEANDER

Jeg har at bestille, Hr. Magister — forlad mig